

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 419

гр. Ловеч, 27.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в закрито заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПОЛЯ ДАНКОВА

Членове: ЕМИЛ ДАВИДОВ
ИВАНИЧКА КОНСТАНТИНОВА

като разгледа докладваното от ЕМИЛ ДАВИДОВ Въззивно частно наказателно дело № 20224300600360 по описа за 2022 година

Производство с правно основание член 243,ал.7 от Наказателно – процесуалния кодекс.

Постановено е Определение № 141/02.09.2022 година по частно наказателно дело № 20224330***175 по описа на Районен съд Т. за 2022 година. С това определение съдът е потвърдил Постановление за прекратяване на наказателно производство от дата 28.07.2022 година на Районна прокуратура гр.Ловеч, Териториално отделение гр.Т. по досъдебно производство №65/2022 година по описа на РУП на МВР гр.Т., като законосъобразно.

Против този съдебен акт е постъпила жалба от Т. С. В.,ЕГН ***** в качеството му на управител на СД „ **** „ЕИК *****.Сочи,че разследващите органи не са проявили нужните процесуални усилия за изясняване на фактическата обстановка около процесния павилион,което е довело и до необосновани изводи представителя на Районна прокуратура Т..Жалбоподателя твърди,че свидетеля А. е откраднал търговския обект заедно с оборудването му.Омаловажава показанията на свидетеля П.П. относно това,какво е имало във фургона,макар да не сочи защо не трябва,според него,да се дава вяра на този свидетел.Сочи,че обжалваното постановление не сочи конкретни мотиви от правна и фактическа

страна, поради което следва да се отмени по същество.

От съвкупната преценка на събраните в хода на досъдебното производство писменни и гласни доказателства, мотивите на обжалвания съдебен акт и доводите на жалбоподателя съдът намира за установено следното :

Частната жалба е подадена впреклузивния срок по член 243, ал. 7 от ГПК и е допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна. Районен съд Т., на база обстоен анализ на доказателствената съвкупност е приел за установена следната фактическа обстановка :

Безспорно е установено в хода на досъдебното производство, че през ***0 година свид. Т. В. С., като ЕТ „ ****“, сключил с Община Т. договор за наем на 16 кв.м площ срещу входа на ***** в гр.Т., а на 20.12.***2 година свид. С. като Ф. Л. сключил договор за отдаване под наем на 20 кв. м площ в УПИ И, пл. №133, кв.35 на гр.Т.-същото място срещу входа на техникума, с „****“ АД Т., представлявано от разпитания като свидетел З.Т.З. от гр.София, като договорът бил сключен за 1 година при месечен наем от *** лева и предназначение-за разполагане на мобилен павилион. Свидетелят З. твърди, че С. платил само няколко месечни наема, поради което още преди изтичане на срока на договора същият бил прекратен, но независимо от това павилионът останал на местото си и по делото С. представил документи, че през ***4 година регистрирал павилион като обект за храни, собственост на СД „*****“ гр.Т., управлявано и представлявано от него самия, както и договори за откриване на партии в ВИК и ел. разпределително дружество. От Община Т. е налично по делото писмо от 28.02.2022 година, че нямат информация за издаване на разрешение за такъв търговски обект. Правилен и законосъобразен е извода на решаващия съд, че по делото няма никакви доказателства, освен заявеното от С., кога точно е поставен павилиона в посочения имот и колко време е ползван павилиона като търговски обект или с някаква друга цел-по твърдение на С. до около ***7 година, когато е починала майка му, работеща там. Не е установено кога е бил произведен и колко време е бил експлоатиран павилионът, като по показания на С. е бил изработен в бившето предприятие „****“ в с.Г., но не по негова поръчка. Твърди също, че го отдавал под наем на Л., на което знае само прякор „Д.“, по време на тетевенските панаири, провеждани именно в района, където бил

поставен павилиона, без да е известно за колко време и с каква цел. С. е заявил също, че в павилиона имало имущество и оборудване-електромер и водомер, инсталации за ток и вода, маса и столове, чаши, рафтове, пожарогасител, касов апарат, хладилник, нагревател за вода, печка и други, вещи, които са оценени по делото от ценовата експертиза, но няма никакви доказателства по делото имало ли е изобщо в павилиона такива вещи и до кой момент, както няма и никакви доказателства С. да е посещавал павилиона, да го е ползвал или поддържал. Тези обстоятелства, кредитирани от решаващия Т.ски районен съд са в разрез с твърденията в жалбата на С..

През месец октомври 2021 година свидетеля З. твърди, че настоятелно започнал да търси С. с искането да отстрани павилиона от територията на въпросния поземлен имот, тъй като той и останалите съсобственици на имота искали да извършат продажба и имали преговори с купувач. В имота имало още един павилион на Л.то П.П.Д. от гр.Т., в който тя също извършвала търговска дейност. Установява се, че Д. имала устна уговорка със свид.З. да заплаща наем и била помолена от него през 2021 година да освободи имота, тъй като ще го продава. Д. също заявява при разпита си на досъдебното производство, че никога не е виждала С. да посещава неговия павилион, нито той да се ползва от някого, нито и било известно какво е състоянието на павилиона, при условие, че основно работела именно тя. Правилно Районен съд Т. е приел, че съпругът на Д. намерил свид.Д.Л. А. от гр.Т., като се уговорили той да премахне павилиона от имота и да го вземе за себе си, като не заплаща нищо на Д., нито тя да му дължи нещо, като това станало есента на 2021 година, тъй като З. твърди, че уведомил С., че и другия павилион ще бъде отстранен от имота. Тъй като С. обаче нищо не предприел, З. подал жалби до общинската администрация и полицията. От общината не получил отговор до началото на 2022 година, а от прокуратурата-преписка № 4782/ 21 година, образувана по пол.йската проверка-отказ да се образува досъдебно производство, тъй като искането за изваждане от имота на павилиона не ангажира наказателна отговорност.

През януари 2022 година З., чрез свид.Д. и съпругът и, открил свид.Д. А. и го помолил да организира преместването на павилиона, от границите на имота върху тротоара пред външната регулационна линия на имота, тъй като павилионът бил поставен директно върху почвената настилка на незастроения имот без никакво укрепване. Двамата се уговорили за възнаграждение за

услугата от *** лева, като и двамата отричат в разговора им да е станало дума, че павилионът е на трето Л. именно жалбоподателя С.. А. твърди, че смятал, че павилионът е на З. тъй като знаел, че е в имота му от много дълго време и не се ползва от никого. А. потърсил свид.П.П.П. от гр.Т., който управлявал кран и когато през месец януари 2022 година П. имал работа в града с крана, двамата отишли на място, за да извършат въпросното преместване на павилиона. Първо огледали вътре и свид.П. потвърждава, че павилионът бил празен. Свидетелят А. твърди, че е имало само една масичка и празни бутилки в каса, а вратата не била заключена, като липсвала въобще брава. При опита за преместването на павилиона, когато окачил на въжето на крана павилиона за монтираните на покрива му именно с такава цел халки и предприел повдигането му от земната повърхност, за да го премести една ширина към улицата, павилионът започнал да се разпада и се деформирал, тъй като конструкцията му била изгнила. А., видно от проведената очна ставка уведомил свид.З., че павилионът се е разрушил и ще го премахне изцяло, наел превоз и извикал да му помогне свид.Д.М.И.. И. потвърждава, че отивайки на място при входа на техникума павилионът бил на части и освен посочените погоре масичка и празни бутилки, които оставили на терена, нямало никакво друго имущество. Той помогнал на А. да натоварят частите от конструкцията на павилиона, които А. закарал във „***“ ЕООД гр.Т. и ги продал като скрап. Видно от представения договор, продал *** кг отпадъчно желязо и получил сумата от *** лева, а в следствие се срещнал на местото на павилиона със свид.З. и той му заплатил сумата от *** лева, каквато била уговорката им. По делото се установява, че на 14.01.2022 година познат съобщил на С., че павилиона го няма на място. Той лично отишъл в базата на „***“ и видял натоварени части, както се оказало две плоскости от предния и задния панел на павилиона и уведомил полицията. Двете плоскости били оставени на отговорно пазене в базата, в следствие огледани-оказали се *** кг., от което следва, че по-голямата част от павилиона вече била продадена от фирмата към 14.01.2022 година. Първоначално, само на база на част от гласните доказателства и при 25% овехтяване, без никаква обосновка за този процент, вещото Л. оценило павилиона на сумата от **** лева. След събиране на всички доказателства обаче, като за състоянието на павилиона може да се съди от показанията на А., П. и И., извършените огледи, в т.ч. на веществени доказателства, а също така и от представените от самия пострадад снимки,

допълнителната ценова експертиза е дала оценка от *** лева на павилиона.

Правилно и обосновано Районен съд Т. е приел, че не е било възможно нито оставането на павилиона в имота, нито е било възможно ползването му по предназначение, както там, така и въобще пред вид състоянието му, нито е било възможно преместването му. Правилен е и изводът, че целта на предприетите действия безспорно е била павилионът да бъде премахнат от имота на свид.З. и съсобствениците му, по инициатива на З., като бъде преместен върху общинската площ на тротоара пред имота и с тази цел и такава задача З. е договорил тази дейност със свидетеля А., който е предприел именно това, наел е кран, който да измести на метри павилиона, павилионът се е деформирал и повредил необратимо.

Въззивната инстанция споделя изводите на Районен съд Т. в обжалваното определение досежно несъставомерност на деянието от субективна страна. За да е наЛ. такова е нужно присъствието на пряк умисъл като елемент от субективната страна на престъплението по член 216, ал.1. Извършителя следва да е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е и е искал настъпването на общественотоопасните му последици, за което няма никакви данни по делото.

Именно по тази причина, въззивния съд споделя изводите на първата инстанция, че правната квалификация на това деяние е по чл.216 ал.6 във връзка с ал.1 от НК, а именно противозаконно унищожаване на чужда вещ по непредпазливост, наказателната отговорност, за което обаче се възбужда по тъжба на пострадалия, съгласно разпоредбата на чл.218в т.1 от НК.

Отправеният с частната жалба упрек за дефицит в доказателствената дейност на Т.ски районен съд не се споделя от въззивния съд. В пълнота са били обсъдени гласните доказателствени средства, като не се констатира превратно тълкуване на тяхното съдържание, нито пък подценяване или надценяване на едни за сметка на други. На обсъждане са били подложени и събраните по делото писмени доказателства, както и заключенията на съдебните експертизи. Изводите си относно правно значимите обстоятелства апелативният съд е изградил единствено върху допустими и годни доказателства и доказателствени средства, които са обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, като са интерпретирани съобразно действителния им смисъл и съдържание.

Въз основа на тази си дейност, решаващия съд е изградил вътрешното си убеждение на основата на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, поради което не е нарушил разпоредбите на член 13, член 14 и член 107 от НПК. Произнасянето на Районен съд Т. е преминало през необходимата за този съд проверка на правилността на оспореното прокурорско постановление, като е осъществен цялостен контрол над него и пълноценно е изпълнена задачата за контрол на фактическата и юридическата му обоснованост. Подробно са обсъдени защитните възражения, като е спазен изискуемия стандарт по НПК. Изложени са подробни и изчерпателни съждения, позволяващи да се проследи начина, по който е формирано вътрешното убеждение на решаващия Т.ски районен съд по значимите за предмета на разследване обстоятелства, поради което и обжалваното определение следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 141/02.09.2022 година по частно наказателно дело № 20224330***175 по описа на Районен съд Т. за 2022 година.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____